

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B. 4, proti povinnej **E. Z.**, naposledy bývajúcej v T., zastúpenej opatrovníčkou Mgr. Janou Sadloňovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, **o vymoženie 120,83 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 62 Er 1997/2006, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. februára 2014 sp. zn. 3 CoE 21/2014, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. februára 2014 sp. zn. 3 CoE 21/2014 **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. februára 2014 sp. zn. 3 CoE 21/2014 **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe rozhodcovského rozsudku z 18. apríla 2006 sp. zn. S. Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý zriadila S. (ďalej len „označený rozhodcovský rozsudok“).

Uznesením z 22. júla 2013 č. k. 62 Er 1997/2006-34 Okresný súd Trenčín exekúciu zastavil. Oprávnenej uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. P. Š. trovy exekúcie vo výške 73,22 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. náhradu trov exekúcie nepriznal. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že oprávnená s povinnou uzavreli zmluvu o úvere. Poznamenal, že konanie

prebehlo na rozhodcovskom súde na základe rozhodcovskej doložky osobitne nevyjednanej, pripravenej na vopred predtlačenom formuláru. Rozhodcovskú doložku si povinná osobitne nevyjednala a nemala na výber vzhľadom na jej súčasť s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým zmluvným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu. Súd prvého stupňa preto dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvého stupňa preto exekúciu v zmysle § 57 ods. 2 Exekučného poriadku zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 203 ods. 1 a § 196 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne uznesením z 13. februára 2014 sp. zn. 3 CoE 21/2014 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona a nie je potrebné obrátiť sa s navrhovanými predbežnými otázkami oprávnenej na Súdny dvor Európskej únie. Ďalej uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom, že medzi oprávnenu a povinnou išlo o spotrebiteľský vzťah, ktorý je charakterizovaný zvýšenou právnou ochranou slabšej strany – spotrebiteľa. Dodal, že exekučný súd je zo zákona oprávnený a zároveň povinný (z pohľadu tejto ochrany) preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadiska jeho materiálnej správnosti, pričom ak zistí nedostatky vyplývajúce z § 45 zákona o rozhodcovskom konaní, je povinný exekučné konanie zastaviť bez ohľadu na to, v akom štádiu sa exekučné konanie nachádza. Súd prvého stupňa preto podľa neho postupoval správne, keď exekúciu zastavil, pretože vo veci vydal rozhodcovský rozsudok rozhodca na základe rozhodcovskej doložky, ktorej dojednanie bolo neprimeranou podmienkou. Odvolací súd preto rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu

dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.); v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.); sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.); súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 26/2014, 2 CoE 122/2014, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová